

Arrest

nr. 311 666 van 22 augustus 2024
in de zaak RvV X/ XI

In zake: 1. X
 2. X
 beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun
 minderjarige kinderen X en X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
 Eindgracht 1
 3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, beiden handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 10 april 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 10 juli 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partijen, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen op 24 maart 2024 België binnen in het bezit van identiteitskaarten en verzoeken de volgende dag om internationale bescherming. Deze verzoeken worden op basis van artikel 57/1, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook in naam van hun minderjarige kinderen S. F. S. en M. F. S. als vergezellende minderjarigen ingediend.

1.2. Op 20 februari 2023 neemt de voormalige adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arresten met nummers X en X van 29 september 2023 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) de beslissingen genomen in hoofde van respectievelijk verzoeker en verzoekster.

1.3. Op 16 oktober 2023 dienen de verzoekende partijen elk een tweede verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 28 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van elk van de verzoekende partijen een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek). Dit zijn de eerste en de tweede bestreden beslissing, die dezelfde dag aan de verzoekende partijen aangetekend worden verzonden.

De eerste bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen in uw eerste verzoek heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 30 oktober 1986 geboren in het dorp Baqrt, district Qaraj, provincie Ninewa, hetgeen in werkelijkheid administratief toebehoort aan de provincie Erbil. U bent een soennitische moslim van Koerdische origine. U bent gehuwd met S(...) F(...) H(...) S(...) (CG (...), O.V. (...)). In 2014 bent u omwille van de aanval van de Islamitische Staat gedurende acht maanden naar het dorp Qandhar gevlucht. U keerde nadien terug naar uw dorp Baqrt.

De regio werd sinds het referendum van 2017 door Hashed el Shaabi veroverd. Eind 2020 werd u door de groepering verbaal bedreigd. In mei 2021 bracht uw echtgenote uw zoon naar school. Ze werd geïntimideerd en aan haar haren getrokken. Uw zoon ging sindsdien niet meer naar school. In juni 2021 kwamen ze uw machines inpalmen. In november 2021 werd uw huis binnengevallen. Uw vrouw was zwanger. Ze werd in een kamertje afgezonderd en u vreesde dat ze haar gingen verkrachten. U maakte aanstalten om de schoenen te kussen van uw belager, waarna deze u een stamp in uw aangezicht gaf. Hij zei dat u het dorp moest verlaten. U bleef echter in het dorp wonen. Uw vrouw kreeg een miskraam. Begin december 2021 was u thuis. De kinderen waren vooraan aan het spelen. U hoorde schoten voor het huis en viel flauw. De rest van uw gezin werd uitgescholden en vernederd. U ontving een dreigbrief van Hashed el Shaabi op 27 december 2021. U verliet dezelfde dag samen met uw gezin het dorp en jullie gingen naar Mosul, waar jullie zeven dagen verbleven. Jullie verlieten de stad op 4 januari 2022 en werden door een vriend meegenomen naar de grensovergang van Ibrahim Khalil. Jullie verlieten het land legaal met een visum en bleven twee maanden in Turkije. U verliet samen met uw echtgenote en uw kinderen Turkije aan boord van een vrachtwagen. Na zes dagen kwamen jullie aan in België waar u op 25 maart 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek legde u de identiteitskaarten van u, uw echtgenote en uw kinderen neer, een woonstkaart en een brief van Hashed el Shaabi.

Op 20 februari 2023 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing waarbij u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. U bracht immers geen enkel element naar voren waaruit bleek dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging had noch een reëel risico liep op het lijden van ernstige schade. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

In het kader van uw beroepsprocedure legde u nog enkele documenten neer, namelijk uw identiteitskaart, de kiezerskaarten van u en uw echtgenote, een brief om beslag te leggen op al uw roerende en onroerende goederen, een vergunning voor het in handel brengen van gele mais, een voedselkaart (met opmerking dat de datum van uitgifte verkeerd vertaald werd), een document van de VN vluchtelingenorganisatie, het logo van BCF (Barzani Charity Foundation), een artikel van Rudaw met de titel ‘Kurdish villages in Makhmour remain empty in fear of ISIS activities’ (d.d. 23/05/2022) en een artikel van Pukmedia genaamd ‘Threat of Arabization’ (d.d. 23/05/2022). Voorts legde u nog twee psychologische rapporten voor van uw zoon S(...), een attest van zijn school in België en een intakeformulier van hem als anderstalige nieuwkomer.

Op 29 september 2023 bevestigde de RvV de conclusie van het CGVS in haar arrest met nummer 294861. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

Op 16 oktober 2023 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaart dat u België in tussentijd niet heeft verlaten. Naar aanleiding van uw tweede verzoek verwijst u opnieuw naar de problemen die u uiteenzette in het kader van uw eerste verzoek, namelijk de bedreigingen door en aanvaringen met Hashed el Shaabi waar u en uw gezin mee te maken kregen in Irak. Eveneens verwijst u opnieuw naar het feit dat het niet veilig is in uw regio van herkomst, daar er veel gevechten zijn en IS terug aanwezig is. Verder stelt u nog dat uw dorp Qaraj sinds 2017 onder controle van de Iraakse overheid kwam. Hierdoor behoort Qaraj administratief tot Mosul. Enkel bepaalde onbelangrijke documenten worden uitgegeven in Erbil. Hiermee wenst u aan te tonen dat u nooit eerder gelogen heeft over uw afkomst en de

authenticiteit van uw identiteitsdocumenten. Op 6 november 2023 werd uw zoon M(...) F(...) S(...) (O.V. (...)) hier geboren.

Ter staving van uw tweede verzoek legt u volgende documenten voor: alle documenten die reeds voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure bij de RvV (zie supra), uw voedselkaart (met correcte vertaling), de kiezerskaart van uw moeder, de vluchtelingenkaarten van uw ouders, de UNHCR kaart van uw ouders en broer, foto's van het stadhuis in Makhmur, een facebookpost van Hi Erbil, twee foto's van het gebouw van de rechtbank, een artikel omtrent gevechten tussen het Iraaks leger en IS, een artikel over de arrestatie van emir Abu Lili van ISIS, een artikel omtrent gevechten tussen de Koerdische autoriteiten en het Iraaks leger, een UN rapport omtrent ontvoeringen, enkele nieuwsberichten omtrent de veiligheidssituatie en een USB-stick met voorgaande documenten op, een videofragment uit een reportage over de situatie in uw regio van herkomst en links naar websites die rapporteren over de veiligheidssituatie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Hierbij dient vooreerst te worden bevestigd dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten vanwege een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid inzake de door u beweerde problemen met Hashed el Shaabi. Bovendien was het CGVS van oordeel dat u als burger uit de provincie Erbil, waartoe het subdistrict Qaraj van het district Makhmour behoort, geen reëel risico liep op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Deze conclusie werd daarenboven in haar geheel door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd in het arrest met nummer 299189 van 21 december 2023. U ging niet in beroep tegen dit arrest en bijgevolg geniet dit arrest kracht van gewijsde waardoor de erin vermelde argumenten niet kunnen worden betwist. Bijgevolg rusten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet aanwezig is dat de kans aanzienlijk groter maakt dat u in aanmerking komt voor internationale bescherming. Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorige verzoek hebt uiteengezet, moet worden bevestigd dat uw vorige verzoek door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het CGVS verwijst naar de uitgebreide motivering inzake de geloofwaardigheid van uw asielmotieven die u kan terugvinden in de beslissing en het arrest. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter opnieuw dezelfde verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Dit is van toepassing op uw vermeende problemen met Hashed el Shaabi en heeft ook betrekking op de documenten die u voorlegde in het kader van uw beroepsprocedure en nu opnieuw voorlegt. De vermeende problemen met Hashed el Shaabi en de reeds door u voorgelegde documenten, namelijk uw identiteitskaart, de

kiezerskaarten van u en uw echtgenote, een brief om beslag te leggen op al uw roerende en onroerende goederen, de eigendomsakte van uw families boerderij, een vergunning voor het in handel brengen van gele mais, een voedselkaart (met opmerking dat de datum van uitgifte verkeerd vertaald werd), een document van de VN vluchtelingenorganisatie, het logo van BCF (Barzani Charity Foundation), een artikel van Rudaw met de titel 'Kurdish villages in Makhmour remain empty in fear of ISIS activities' (d.d. 23/05/2022) en een artikel van Pukmedia genaamd 'Threat of Arabization' (d.d. 23/05/2022), werden reeds beoordeeld door de RvV. Het volstaat niet te verwijzen naar eerder als ongeloofwaardig beoordeelde elementen en eerder voorgelegde documenten om toch in aanmerking te komen voor een beschermingsstatus.

Voorts benadrukt u dat uw dorp Qaraj wel degelijk tot de provincie Ninewa behoort. Het CGVS volgt hieromtrent de indeling zoals deze werd opgemaakt door de EUAA in hun rapport 'security situation' van januari 2022. Het CGVS ontkent niet dat uw regio tot de betwiste gebieden behoort, maar zoals de EUAA stelt is de administratieve status van het district Makhmur, waartoe uw dorp Qaraj behoort, nog steeds niet officieel overgezet naar de provincie Ninewa. De documenten die u voorlegde ter staving van uw tweede verzoek kunnen de appreciatie van het CGVS, en tevens deze van de EUAA, niet ombuigen. De foto's die u voorlegde en waarmee u wilt aantonen dat Qaraj wel degelijk tot de provincie Ninewa behoort, betreffen kopieën die weinig betrouwbaar zijn gezien ze makkelijk via allerlei knip- en plakwerk te manipuleren zijn. Dit geldt evenzeer voor de voedselkaart (met vermelding van uw afkomst), die de RvV reeds beoordeelde in het kader van uw beroepsprocedure. Ook de Wikipedia pagina van het district Makhmur maakt niet dat het CGVS zijn indeling bijstuurt. Volledigheidshalve bemerkt het CGVS dat uw persoonlijke vrees bij terugkeer geenszins geloofwaardig geacht werd. Het gegeven dat het dorp Qaraj tot de provincie Ninewa of Erbil zou behoren, verandert hier verder niets aan.

Waar u verwijst naar de veiligheidssituatie in Irak dient erop te worden gewezen dat het niet volstaat om algemeen te verwijzen naar de veiligheidssituatie zonder in concreto aan te tonen welk risico u hiermee persoonlijk zou lopen bij terugkeer. Het CGVS verwijst, wat betreft de huidige veiligheidssituatie in Irak en meer specifiek in Erbil, naar onderstaande informatie en argumentatie (zie infra). Alle documenten die u voorlegde en betrekking hebben op incidenten of de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, verwijzen louter verder naar de algemene situatie, maar tonen evenmin een concrete vrees in uw hoofde aan bij terugkeer. U slaagt er met deze documenten dan ook niet in om aan te tonen dat u specifiek geraakt zou worden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Irak.

De nieuwe documenten die u voorlegde in het kader van uw huidig verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De kiezerskaart van uw moeder, de vluchtelingenkaarten van uw ouders en de UNHCR kaart van uw ouders en broer betreffen opnieuw allen kopieën die zoals supra reeds aangehaald op weinig bewijswaarde kunnen rekenen. Bovendien staven deze documenten geenszins uw vermeende problemen, noch een persoonlijke vrees bij terugkeer naar Irak. De foto's van het stadhuis en de rechtbank in Makhmur werden supra reeds besproken, net zoals alle documenten inzake de veiligheidssituatie en incidenten in uw regio van herkomst. De voorgelegde foto's kunnen de provinciale indeling zoals opgesteld door de EUAA en overgenomen door het CGVS niet ombuigen. De artikels en reportages inzake de algemene veiligheidssituatie tonen geenszins in concreto aan dat u een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen

blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reële risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgva.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiieten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil, waartoe het subdistrict Qaraj van het district Makhmour behoort, te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezige Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk

grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatie-richtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

De verzoeken van uw echtgenote en kinderen worden tevens niet-ontvankelijk verklaard.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terughrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

De tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster – i.e. de echtgenote van verzoeker –, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen in uw eerste verzoek heeft u de Iraakse nationaliteit en bent u op 28 oktober 1989 geboren in Makhmour (Erbil). U bent een soennitische moslima van Koerdische origine. Na uw huwelijk ging u bij uw echtgenoot S(...) F(...) S(...) S(...) (CG (...), O.V.(...)) in het dorp Baqrt te Qaraj wonen. In 2014 bent u omwille van de aanval van de Islamitische Staat gedurende acht maanden naar het dorp Qandhar gevlucht. U keerde nadien terug naar uw dorp Baqrt, hetgeen administratief toebehoort aan de provincie Erbil.

De regio werd na het referendum van 2017 door Hashed el Shaabi veroverd. Eind 2020 werd uw echtgenoot door de groepering verbaal bedreigd. In mei 2021 bracht u uw zoon naar school. U werd geïntimideerd en aan uw haren getrokken. Uw zoon ging sindsdien niet meer naar school. In juni 2021 kwamen ze de machines van uw echtgenoot inpalmen. In november 2021 werd uw huis binnengevallen. U was zwanger. U werd in een kamertje afgezonderd en u vreesde dat ze u gingen verkrachten. Uw echtgenoot maakte aanstalten om de schoenen te kussen van zijn belager, waarna die hem een stamp in zijn aangezicht gaf. Er werd gezegd dat jullie het dorp moesten verlaten. U bleef echter in het dorp wonen en kreeg een miskraam. Begin december 2021 waren jullie thuis. De kinderen waren vooraan op de koer aan het spelen. U hoorde schoten voor het huis en uw echtgenoot viel flauw. De rest van het gezin werd uitgescholden en vernederd. Uw echtgenoot ontving een dreigbrief van Hashed el Shaabi op 27 december 2021. Jullie verlieten dezelfde dag het dorp. Jullie ging naar Mosul waar jullie zeven dagen verbleven. Jullie verlieten de stad op 4 januari 2022. Jullie werden door een vriend meegenomen naar de grensovergang van Ibrahim Khalil en verlieten Turkije aan boord van een vrachtwagen. Na zes dagen kwamen jullie aan in België, waar u op 25 maart 2022 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende. Ter staving van uw verzoek legde u de identiteitskaarten van u, uw echtgenoot en uw kinderen neer, een woonstkaart en een brief van Hashed el Shaabi.

Op 20 februari 2023 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing waarbij u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd. U bracht immers geen enkel element naar voren waaruit bleek dat u persoonlijk een gegronde vrees voor vervolging had noch een reëel risico liep op het lijden van ernstige schade. U ging in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV).

In het kader van uw beroepsprocedure legde u nog enkele documenten neer, namelijk uw identiteitskaart, de kiezerskaarten van u en uw echtgenoot, een brief om beslag te leggen op al uw roerende en onroerende goederen, een vergunning voor het in handel brengen van gele mais, een voedselkaart (met opmerking dat de datum van uitgifte verkeerd vertaald werd), een document van de VN vluchtelingenorganisatie, het logo van BCF (Barzani Charity Foundation), een artikel van Rudaw met de titel ‘Kurdish villages in Makhmour remain empty in fear of ISIS activities’ (d.d. 23/05/2022) en een artikel van Pukmedia genaamd ‘Threat of Arabization’ (d.d. 23/05/2022). Voorts legde u nog twee psychologische rapporten voor van uw zoon S(...), een attest van zijn school in België en een intakeformulier van hem als anderstalige nieuwkomer.

Op 29 september 2023 bevestigde de RvV de conclusie van het CGVS in haar arrest met nummer 294862. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State.

Op 16 oktober 2023 diende u een tweede verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaart dat u België in tussentijd niet heeft verlaten. Naar aanleiding van uw tweede verzoek verwijst u opnieuw naar de problemen die u uiteenzette in het kader van uw eerste verzoek, namelijk de bedreigingen door en aanvaringen met Hashed el Shaabi waar u en uw gezin mee te maken kregen in Irak. Eveneens verwijst u opnieuw naar het feit dat het niet veilig is in uw regio van herkomst, daar er veel gevechten zijn en de oorlog nog steeds bezig is. Verder stelt u nog dat uw dorp Qaraj tot Makhmur behoort en Makhmur dan weer tot de provincie Mosul. Tenslotte sluit u zich aan bij wat uw echtgenoot verklaarde.

Op 6 november 2023 werd uw zoon M(...) F(...) S(...) (O.V. (...)) hier geboren.

Ter staving van uw tweede verzoek beroept u zich op dezelfde documenten, die uw echtgenoot voorlegt: alle documenten die jullie reeds voorlegden in het kader van jullie beroepsprocedure bij de RvV (zie supra), uw man zijn voedselkaart (met correcte vertaling), de kiezerskaart van uw schoonmoeder, de vluchtelingenkaarten van uw schoonouders, de UNHCR kaart van uw schoonouders en schoonbroer, foto's van het stadhuis in Makhmur, een facebookpost van Hi Erbil, twee foto's van het gebouw van de rechtbank, een artikel omtrent gevechten tussen het Iraaks leger en IS, een artikel over de arrestatie van emir Abu Lili van ISIS, een artikel omtrent gevechten tussen de Koerdische autoriteiten en het Iraaks leger, een UN rapport omtrent ontvoeringen, enkele nieuwsberichten omtrent de veiligheidssituatie en een USB-stick met voorgaande documenten op, een videofragment uit een reportage over de situatie in uw regio van herkomst en links naar websites die rapporteren over de veiligheidssituatie.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat uw vluchtmotieven gelijklopen aan die van uw echtgenoot. In hoofde van uw echtgenoot werd een niet-ontvankelijkheidsbeslissing genomen, gezien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door hem zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Gezien u zich op dezelfde asielmotieven baseert, kan ook aan uw verzoek geen positief gevolg worden gegeven. We verwijzen hiervoor naar de omstandig gemotiveerde beslissing in hoofde van uw echtgenoot. Deze luidt als volgt:

“(…)”

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de staatssecretaris en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

1.5. Op 13 oktober 2023 verzoeken S. F. S. en M. F. S., de minderjarige kinderen van de verzoekende partijen, elk in eigen naam om internationale bescherming.

1.6. Op 28 maart 2024 neemt de commissaris-generaal ten aanzien van M. F. S. een beslissing houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de derde bestreden beslissing, die dezelfde dag aan de verzoekende partijen aangetekend wordt verzonden en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U, M(...) F(...) S(...) (°(...)), verklaart over de Iraakse nationaliteit te beschikken. U bent een soennitisch moslim van Koerdische origine afkomstig uit het dorp Qaraj, gelegen in het district Makhmur, administratief behorend tot de provincie Erbil.

Vanwege de onveilige situatie en persoonlijke problemen die uw vader F(...) S(...) S(...) (.V. (...); CG (...)) en F(...) H(...) S(...) (O.V. (...); CG (...)) kenden met Hashed el Shaabi, besloten uw ouders om te vertrekken. Met de auto gingen jullie met het hele gezin naar Turkije en vervolgens met een vrachtwagen naar België. Hier kwamen jullie aan op 24 maart 2022. Uw ouders dienden een eerste verzoek om internationale bescherming in op 25 maart 2022 (O.V. (...), CG (...), (...)). Op 20 februari 2023 kregen zij beiden een beslissing ‘Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus’. De RvV bevestigde in beroep op 29 september 2023 de beslissingen van het CGVS met arrestnummers 294861 en 294862.

Op 13 oktober 2023 werd er een verzoek ingediend in uw hoofde en dat van uw broer S(...) F(...) S(...) (O.V. (...), CG (...)). Op 16 oktober 2023 dienden uw ouders een tweede verzoek in (O.V. (...), CG (...) en (...)).

Uw ouders vrezen in uw hoofde bij terugkeer de veiligheidssituatie in Irak en het gegeven dat kinderen vaak ontvoerd worden.

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek.

Op 6 november 2023 werd uw broer M(...) F(...) S(...) (O.V. (...)) hier geboren.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit waardoor het persoonlijk onderhoud rechtstreeks van uw vader, S(...), F(...) S(...) S(...), en uw moeder, S(...), F(...) H(...) S(...), werd afgenomen, die tevens in de mogelijkheid verkeerden om stukken in uw naam neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen.

In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit de verklaringen die uw ouders op het Commissariaat-generaal aflegden in het kader van uw verzoek dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 25 maart 2022, waarvoor de weigeringsbeslissing nu definitief is. Zelf haalden ze tijdens hun tweede verzoek geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen, , wat maakt dat hun tweede verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard (wat betreft de motiveringen in het kader van de verzoeken van uw ouders, wordt verwezen naar de beslissingen van het CGVS en het arrest van de RVV dewelke aan het administratieve dossier werden toegevoegd).

Er werd louter verwezen naar de onveilige situatie in Irak daar er nog steeds veel gevechten en ontvoeringen zijn. Er werd dan ook geen enkel feit aangehaald dat een afzonderlijk verzoek in uw hoofde rechtvaardigt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak worden het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org>), en de EUAA Country Guidance Note: Iraq van juni 2022 (beschikbaar op <http://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022> of <https://euaa.europa.eu/asylum-knowledge/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak. UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas", afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld.

In de voormelde EUAA Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak, die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie infra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de COI Focus Irak - Veiligheidssituatie van 26 april 2023 (update), beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf ; en het EUAA Country of Origin Report Iraq: Security situation van januari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_iraq_security_situation_20220223.pdf, beschikbaar op of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds 2013 grotendeels werd bepaald door de opkomst van en de strijd tegen de Islamitische Staat van Irak en Syrië (ISIS). Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIS af. Het door ISIS uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Sinds het verlies van het laatste grondgebied in Irak voert ISIS een low-level-guerrillaoorlog met als voornaamste doelwitten het Iraakse leger, de politie, de Popular Mobilization Forces (PMF), en lokale

gezagsdragers. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld door de restanten van de Islamitische Staat tijdens de verslagperiode op hetzelfde niveau bleef als in de periode 2019-2021. Ook in 2022 en begin 2023 is ISIS een ruraal fenomeen en houdt het zich schuil in ontoegankelijke gebieden in Centraal-Irak, van waaruit het aanvallen uitvoert. Het lagere niveau van geweld toe te schrijven aan ISIS is over het hele land duidelijk voelbaar. Grootschalige aanvallen zijn uitzonderlijk geworden. Zelfmoordaanslagen zijn zo goed als verdwenen, alsook aanslagen met een hoog aantal burgerslachtoffers. De impact van de terroristische organisatie op de veiligheidssituatie liep in vergelijking met de vorige verslagperiode verder terug.

De sjiiitische milities van de PMF hebben in 2020-2021 hun greep op het voormalige ISIS-territorium in Centraal-Irak versterkt. Ook in 2022 wisten de PMF verder aan invloed te winnen, en drongen zij verder door in hoge posities binnen de regering.

De parlementaire verkiezingen van oktober 2021 zijn zonder grote geweldincidenten verlopen. De daaropvolgende regeringsvorming heeft tot grote spanningen geleid tussen de sjiiitische politieke partijen onderling. De politieke strijd die daarop volgde onttaarde in augustus 2022 in een openlijke confrontatie tussen de Sadristen en hun tegenstanders van het meer pro-Iraanse Coordination Framework. Het geweld bleef in Bagdad beperkt tot de Internationale Zone. In Zuid-Irak werden vooral de kantoren van pro-Iraanse milities aangevallen door Sadristische militanten. In Basra kwam het tot schietpartijen in het centrum van de stad. Buiten de door sjiïeten gedomineerde delen van het land is het niet tot rellen of gevechten gekomen. In Noord-Irak en in de rest van Centraal-Irak bleef het rustig. Door bemiddeling uit verschillende hoeken kon een grootschalige confrontatie vermeden worden en trokken de Sadristen zich terug. De slachtoffers die bij deze opstoot van het geweld te betreuren vielen, vielen hoofdzakelijk onder de betogers, zijnde leden van de Sadristische Vredesbrigades, onder de pro-Iraanse PMF die tegen de betogers vochten, en onder de veiligheidsdiensten. Op 13 oktober 2022 werd Abdul Latif Rashid van de Koerdische partij Patriottische Unie van Koerdistan (PUK) verkozen tot nieuwe president van Irak. Het Iraakse parlement heeft op 27 oktober 2022 de nieuwe regering onder leiding van Mohammed Shaya al-Sudani van de Dawa partij verkozen waarmee de politieke patstelling die een volledig jaar had geduurd kon worden doorbroken.

De VS en Iran hebben verder beiden een militaire aanwezigheid in het land. Zowel in 2020 als 2021 kwam het tot vijandelijkheden tussen de VS enerzijds en pro-Iraanse milities anderzijds. Dit heeft tot een hele reeks aanslagen op militaire en andere instellingen van de VS in Irak geleid. Tijdens de verslagperiode heeft de VS verder ingezet op een terugtrekking van haar grondtroepen in Irak. Deze aftocht werd tegen eind 2021 afgesloten, maar betekent niet het volledige einde van de Amerikaanse aanwezigheid. Er blijft nog altijd een beperkte capaciteit voorhanden die soms het doelwit van aanvallen wordt.

Zowel uit de UNHCR-richtlijnen, als uit de EUAA Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend zijn. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Bijgevolg dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Irak, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil, waartoe het subdistrict Qaraj van het district Makhmour behoort, te worden beoordeeld.

De noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja – van deze laatste is de administratieve status als provincie in de praktijk niet eenduidig – vormen samen de Koerdische Autonome Regio (KAR) en staan formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG).

Op 25 september 2017 hield de KRG een onafhankelijkheidsreferendum waarbij de absolute meerderheid van de kiezers zich voor de Koerdische onafhankelijkheid uitsprak. Het referendum zorgde voor een conflict tussen de Iraakse centrale overheid en de KRG, waarbij de Iraakse centrale overheid het referendum ongrondwettelijk verklaarde en de Koerdische gebieden tijdelijk isoleerde van de buitenwereld. Tegelijk werden de aanwezig Koerdische troepen door het Iraakse leger en de PMF verdreven uit Kirkuk en grote delen van de zogenaamde betwiste gebieden, waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. De KAR belandde als gevolg van het referendum in een politieke en diepe economische crisis. In maart 2021 slaagden de Iraakse en Koerdische regering er na lange onderhandelingen in tot een begrotingsakkoord te komen dat onder meer de verdeling van de olie-inkomsten bepaalt.

De voorbije jaren waren er in de KAR herhaaldelijk protesten over de tekortschietende basisvoorzieningen, de laattijdige uitbetalingen van de lonen van het overheidspersoneel en de corruptie. Hoewel de protesten doorgaans vreedzaam verlopen, ontstonden er soms rellen en traden de veiligheidsdiensten hardhandig op tegen de betogers. Dit politiek geweld is doelgericht van aard en kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere

strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Het aantal burgerslachtoffers bleef bovendien zeer beperkt.

Bases van de Amerikaanse strijdkrachten in de KAR werden de afgelopen jaren verschillende keren het doelwit van raket- en droneaanvallen die worden toegeschreven aan sjiitische milities omwille van de spanningen tussen de Verenigde Staten en Iran. Na de bijna volledige militaire afbouw van de VS en de internationale coalitie in Irak bleven pro-Iraanse milities aanslagen plegen op transporten voor westerse bedrijven en overheden. Op 13 maart 2022 vuurden de Iraanse Revolutionaire Wacht een twaalfal ballistische raketten af op Erbil waarbij het Amerikaans consulaat werd geraakt. Doorgaans vallen er geen slachtoffers bij deze aanvallen.

Sinds een aantal jaar voert Iran, in zijn strijd tegen Iraans-Koerdische rebellen - waaronder de KDPI Kurdistan Democratic Party of Iran (KDPI) en PJAK Kurdistan Free Life Party (PJAK), opnieuw sporadisch aanvallen uit op doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. De artillerieaanvallen leiden tot ontheemding binnen de getroffen regio's. In 2022 werden de aanvallen verder gezet en eisten ze eveneens een aantal burgerslachtoffers. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR.

Crimineel geweld, zoals ontvoeringen, moorden en overvallen, komen frequent voor in de KAR.

De voornaamste inbreuk op de veiligheid van burgers in de KAR vormen de Turkse (lucht-)aanvallen op doelen van de Koerdische Arbeiderspartij (PKK). De Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op doelwitten van de in het bergachtig en dunbevolkt noordelijk grensgebied met Turkije. Het gebeurt echter dat hierbij ook naburige Koerdische dorpen getroffen worden. De Turkse luchtmacht voerde talrijke aanvallen uit op stellingen van de PKK en ook op de grond kwam het tot gevechten tussen de Koerdische guerrilla en de Turkse landmacht. De Turkse strijdkrachten hebben militaire bases gebouwd op bergtoppen en – ketens en een netwerk van wegen aangelegd om de bases en Turks grondgebied met elkaar te verbinden en de controle over de bezette gebieden te versterken. Omwille van de militaire operaties van het Turkse leger zoeken PKK-militanten hun toevlucht verder zuidwaarts in de KAR. De KRG stelde toegangsbeperkingen in naar, en richtte bijkomende controleposten op in bepaalde regio's om de bewegingsvrijheid van de PKK te beknotten. Hier kan de lokale bevolking eveneens hinder van ondervinden. De Turkse grondoffensieven en luchtaanvallen hebben daarnaast geleid tot de ontheemding van een deel van de lokale bevolking.

In de KAR vonden in de periode van januari 2022 tot februari 2023 een aanzienlijk aantal veiligheidsincidenten plaats, voor het overgrote deel in het kader van het Turkse offensief in het noordelijk grensgebied. De strijdende partijen rapporteerden tevens aanzienlijk aantallen slachtoffers onder hun tegenstanders. Het aantal incidenten waarbij burgerslachtoffers vielen, alsook het aantal burgers dat hierbij omkwam, was evenwel relatief laag.

Volgens IOM telde Irak op 31 december 2022 1.168.619 ontheemden (IDP's). IOM meldt dat 4.9 miljoen van de Iraakse burgers die sinds januari 2014 ontheemd raakten inmiddels naar hun regio van oorsprong terugkeerden. De drie provincies van de KAR tellen samen meer dan 600.000 IDP's en staan in de top vier van de provincies die het hoogste aantal IDP's opvangen. IDP's afkomstig uit de provincies Erbil en Dohuk zijn grotendeels teruggekeerd naar hun regio van herkomst. Er werden geen IDP's geregistreerd afkomstig uit de provincie Suleimaniyah.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de KAR niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers ook over luchthavens beschikt in Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Naast binnenlandse vluchten vanuit Bagdad zijn er ook commerciële, internationale lijnverbindingen naar deze twee luchthavens in de KAR.

In de EUAA Guidance Note wordt aangegeven dat er voor geen enkele Iraakse provincie geconcludeerd kan worden dat er sprake is van een situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger louter door zijn of haar aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige schade in de zin van artikel 15 c) van de (herschikte) Kwalificatierichtlijn. Na een grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er niet kan gesteld worden dat de veiligheidssituatie in Irak, en meer specifiek in de provincie Erbil, sinds de publicatie van de EASO Guidance Note in juni 2022 zodanig is gewijzigd is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen

dat een burger die terugkeert naar Irak, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

Hierbij aansluitend wijst het CGVS er volledigheidshalve op dat het EHRM in het arrest in de zaak D. et al. V. Roemenië van 14 januari 2020 (zaak nr. 75953/16) zijn standpunt omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak nogmaals heeft bevestigd. Het Hof stelde vast dat er geen elementen voorlagen die erop wijzen dat de situatie in Irak aanzienlijk veranderd zou zijn sinds haar arresten in de zaken J.K. et al. v. Zweden (zaak nr. 59166/12) en A.G. v. België (zaak nr. 68739/14), respectievelijk uitgesproken op 23 augustus 2016 en 19 september 2017, waarin het Hof oordeelde dat de veiligheidssituatie in Irak niet van dien aard is dat de verwijdering van een persoon een schending van artikel 3 EVRM zou inhouden.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat de situatie in de provincie Erbil thans niet van die aard is dat burgers er, louter door hun aanwezigheid, een reëel risico lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurige geweld in de provincie Erbil, in uw hoofde dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat u geen eigen feiten heeft aangehaald die een apart verzoek voor u rechtvaardigen.

Voor de volledigheid dient te worden vermeld dat het CGVS inzake het verzoek door uw broer S(...) F(...) S(...) (O.V. (...), CG (...)) eveneens is overgegaan tot een beslissing van niet-ontvankelijkheid van haar verzoek.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Het middel is onderbouwd als volgt:

"Volledig ten onrechte nam het CGVS een beslissing waarbij het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk (volgens verzoek jegens S(...) F(...) S(...) S(...) en S(...) F(...) H(...) S(...), en minderjarige jegens S(...) M(...) F(...) S(...) en S(...) M(...) F(...)) is verklaard.

Verzoekers benadrukken dat er een schending is van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS stelt als volgt:

"(...)"

Verzoekers wensen te antwoorden als volgt:

Waar het CGVS nog in het kader van verzoekers eerste asielaanvraag hieromtrent als volgt noteerde: "Het is echter niet aannemelijk dat een officiële instantie op de identiteitskaarten noteert dat Qaraj tot Ninewa zou

behoren. Het neerleggen van hoogst twijfelachtige identiteitsdocumenten is een indicatie dat u bewust probeert om de Belgische asielinstanties te misleiden en roept twijfels op bij uw algemene geloofwaardigheid." stelt het CGVS nu dat "Ook de Wikipedia pagina van het district Makhmur maakt niet dat het CGVS zijn indeling bijstuurt."

Ondanks identiteitsdocumenten die verzoekers neerleggen, ondanks de wikipedia-pagina, blijft het CGVS aldus hardnekkig weigeren om te erkennen dat Qaraj tot de provincie Ninewa zou behoren. Waar het CGVS stelt dat verzoekers persoonlijke vrees bij terugkeer geenszins geloofwaardig werd geacht, wensen verzoekers erop te wijzen dat de reden waarom, in de eerste asielaanvraag van de heer S(...) F(...) S(...) S(...) en mevrouw S(...) F(...) H(...) S(...) hun persoonlijke vrees bij terugkeer niet geloofwaardig werd geacht is omdat zij in het kader van hun gehoor bij DVZ niet de meeste problemen die zij hebben tegenover Hashed el Shaabi zouden hebben vermeld. Uiteraard wensen verzoekers erop te wijzen dat zij kort dienden te zijn in hun gehoor bij DVZ.

Overigens wensen verzoekers te wijzen naar informatie waar het CGVS, en verzoekers, over beschikken (zie: https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coif_irak_veiligheidssituatie_20230426.pdf), namelijk:

'(...)

Dit toont dan ook aan dat de controle over het gebied regelmatig verandert. De stelling van het CGVS dat Qaraj behoort tot Erbil (en bijv. dat identiteitsdocumenten met een vermelding dat Qaraj tot Ninewa zou behoren twijfelachtig zouden zijn en aldus twijfels zou oproepen tot de algemene geloofwaardigheid van verzoekers, zoals het CGVS beweerde tijdens verzoekers eerste asielaanvraag) kan dan ook geenszins automatisch aanvaard worden. Het CGVS gaat verder:

"(...)"

Verzoekers wensen te antwoorden, en te herhalen, dat de reden waarom, in de eerste asielaanvraag van de heer S(...) F(...) S(...) S(...) en mevrouw S(...) F(...) H(...) S(...) hun persoonlijke vrees bij terugkeer niet geloofwaardig werd geacht is omdat zij in het kader van hun gehoor bij DVZ niet de meeste problemen die zij hebben tegenover Hashed el Shaabi zouden hebben vermeld, maar omdat zij dat 'slechts' voor de eerste keer hebben gemeld bij het CGVS. Waar het CGVS stelt dat verzoekers geenszins hun vermeende problemen noch een persoonlijke vrees bij terugkeer naar Irak zouden aantonen, wensen verzoekers erop te wijzen dat zij documenten hebben bijgebracht inzake de veiligheidssituatie en incidenten in hun regio. Verzoekers wensen hiermee aan te tonen dat hun problemen wel degelijk waarachtig zijn. Overigens wensen verzoekers te benadrukken dat, bij de beoordeling van de geloofwaardigheid moet rekening worden gehouden met alle beschikbare bewijzen. Dit betekent dat ook met het schriftelijke bewijsstuk rekening moet worden gehouden voordat een beslissing over de geloofwaardigheid wordt genomen, aangezien dit bewijs een positief effect kan hebben op de beoordeling van de geloofwaardigheid. Dit maakt dan ook dat de autoriteiten het schriftelijke bewijsstuk niet kunnen negeren vanwege een gebrek aan geloofwaardigheid: zij moeten het schriftelijke bewijsstuk opnemen in hun beoordeling van de geloofwaardigheid, zodat het schriftelijke bewijsstuk invloed kan hebben op die beoordeling.

In ondergeschikte orde wensen verzoekers te verwijzen naar artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Uit informatie waar verzoekers over beschikken (zie: <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-iraq-june-2022>) blijkt dat er willekeurig geweld plaatsvindt, zowel in Ninewa als in Erbil.

Uit informatie waar verzoekers over beschikken, betreffende Erbil blijkt als volgt:

'Turkse militaire operaties tegen de PKK veroorzaakten infrastructurele schade en leidden tot het platbranden van landbouwgrond. Volgens UNOCHA ondervonden humanitaire actoren in de meeste districten van Erbil weinig toegangsbeperkingen, behalve in Makhmur, waar de toegangsbeperkingen naar verluidt hoog waren vanwege de aanwezigheid van gewapende actoren, controleposten, het hoge niveau van onveiligheid en andere belemmeringen. Er deden zich incidenten voor op het gebied van de verkeersveiligheid. In augustus 2021 werd bijvoorbeeld gezegd dat ISIL-leden een nepcontrolepost hadden opgezet op de weg Erbil-Makhmur nabij het dorp Kendal en deze gebruikten om voertuigen in beslag te nemen en burgers te ontvoeren. De KRI inclusief Erbil is een gebied met grote aantallen mijnen. Eind 2020 waren er 335 bevestigde gevaarlijke gebieden (CHA's) in het gouvernement Erbil, met een oppervlakte van ongeveer 48 miljoen vierkante meter.'

Uit informatie waar verzoekers over beschikken, betreffende Ninewa blijkt als volgt:

De landbouw van na ISIL werd gehinderd door landmijnen, veiligheidsproblemen en smokkelactiviteiten. Het gouvernement investeerde in de sector en boekte vooruitgang bij het herstel ervan. Droogte- en watercrises in 2021 vormden uitdagingen voor de landbouw- en visserijactiviteiten en de energieproductie, waardoor boeren naar de stedelijke gebieden werden gedreven. De industriële sector herstelde zich na de ISIL-bezetting. In termen van het explosieve risiconiveau werden delen van wegen in Ninewa door iMMAP beoordeeld als 'primaire risico'. De Mosul Sinjar-weg valt op door de terugkerende trajecten met een hoog risico tijdens de referentieperiode.

De beslissing van het CGVS maakt dan ook een manifeste schending uit artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.1.2. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2. De overgemaakte inlichtingen conform artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet

Bij beschikking van 18 juni 2024 op grond van artikel 39/62 van Vreemdelingenwet verzoekt de Raad de partijen actuele landeninformatie voor te leggen aangaande de veiligheidssituatie in Irak.

De verzoekende partijen maken op 19 juni 2024 volgende stukken over middels vermelding van de weblink:

- het “*Algemeen ambtsbericht Irak*” van het Nederlandse ministerie van Buitenlandse Zaken van november 2023;
- het COI-rapport “*Iraq – Targeting of Individuals*” van EUAA van januari 2022.

De verwerende partij maakt op 27 juni 2024 een analyse van de veiligheidssituatie in Irak en de Koerdische Autonome Regio (KAR), onder verwijzing naar landeninformatie waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing alsook de “*UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq*” van januari 2024 als bijkomende informatiebron, over.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekende partijen daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. De Raad wijst erop dat de eerste en de tweede bestreden beslissing werden genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 5° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. De Raad wijst er vervolgens op dat de derde bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, waarover een definitieve beslissing werd genomen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet mist dan ook juridische grondslag.

2.3.2.2. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk

2.3.3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de eerste en de tweede bestreden beslissing werden genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er dus nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van de huidige volgende verzoeken om internationale bescherming de beslissingen met betrekking tot de eerste verzoeken om internationale bescherming van de verzoekende partijen nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

In het kader van hun huidige, tweede verzoek om internationale bescherming verwijzen de verzoekende partijen opnieuw naar de problemen die zij uiteenzetten in het kader van hun eerste verzoek, namelijk de bedreigingen door en aanvaringen met Hashed el Shaabi, die de aanleiding zouden zijn geweest voor het vertrek uit hun land van herkomst en die zij nog steeds actueel achten. Eveneens verwijzen zij opnieuw naar de algemeen onveilige situatie in hun regio van herkomst omwille van de vele gevechten die er plaatsvinden en de aanwezigheid van IS. Verder houden de verzoekende partijen vol dat Qaraj administratief gezien tot Mosoel (provincie Nineveh) behoort.

Ter ondersteuning van hun tweede, huidige verzoek om internationale bescherming legden de verzoekende partijen in de loop van de administratieve procedure volgende stukken voor: alle documenten die zij reeds voorlegden in het kader van hun beroepsprocedure bij de Raad, verzoekers voedselkaart (met correcte vertaling), de kiezerskaart van verzoekers moeder, de vluchtelingenkaarten van verzoekers ouders, documenten van UNHCR met betrekking tot verzoekers ouders en broer, foto's van het stadhuis en de rechtbank in Makhmur, een facebookpost van Hi Erbil, een artikel over gevechten tussen het Iraakse leger en IS, een artikel over de arrestatie van emir Abu Lili van IS, een artikel over gevechten tussen de Koerdische autoriteiten en het Iraakse leger, een VN-rapport over ontvoeringen, enkele nieuwsberichten over de veiligheidssituatie, en een USB-stick met voorgaande documenten op, alsook een videofragment uit een reportage over de situatie in de regio van herkomst van de verzoekende partijen en links naar websites die rapporteren over de veiligheidssituatie (administratief dossier, stuk 5, 'Documenten').

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat de verzoekende partijen geen nieuwe elementen aanbrenge die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komen.

Vooreerst dient de commissaris-generaal te worden bijgetreden waar zij in de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven integraal hernomen worden in de tweede bestreden beslissing, op goede gronden overweegt dat de verzoekende partijen geenszins afbreuk doen aan het eerder door zowel het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) als de Raad vastgestelde fundamentele gebrek aan geloofwaardigheid van hun beweerdde problemen met Hashed el Shaabi door in het kader van hun huidige tweede verzoek om internationale bescherming hun verklaringen hierover louter te herhalen en te verwijzen naar eerder voorgelegde documenten. De commissaris-generaal stelt hierover in de eerste bestreden beslissing met reden als volgt:

“De vermeende problemen met Hashed el Shaabi en de reeds door u voorgelegde documenten, namelijk uw identiteitskaart, de kiezerskaarten van u en uw echtgenote, een brief om beslag te leggen op al uw roerende en onroerende goederen, de eigendomsakte van uw families boerderij, een vergunning voor het in handel brengen van gele mais, een voedselkaart (met opmerking dat de datum van uitgifte verkeerd vertaald werd), een document van de VN vluchtelingenorganisatie, het logo van BCF (Barzani Charity Foundation), een artikel van Rudaw met de titel ‘Kurdish villages in Makhmour remain empty in fear of ISIS activities’ (d.d. 23/05/2022) en een artikel van Pukmedia genaamd ‘Threat of Arabization’ (d.d. 23/05/2022), werden reeds beoordeeld door de RvV. Het volstaat niet te verwijzen naar eerder als ongeloofwaardig beoordeelde elementen en eerder voorgelegde documenten om toch in aanmerking te komen voor een beschermingsstatus.”

De verzoekende partijen betwisten deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, niet, waardoor zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

De commissaris-generaal wijst verder in de eerste bestreden beslissing terecht op het volgende:

“Voorts benadrukt u dat uw dorp Qaraj wel degelijk tot de provincie Ninewa behoort. Het CGVS volgt hieromtrent de indeling zoals deze werd opgemaakt door de EUAA in hun rapport ‘security situation’ van januari 2022. Het CGVS ontkent niet dat uw regio tot de betwiste gebieden behoort, maar zoals de EUAA

stelt is de administratieve status van het district Makhmur, waartoe uw dorp Qaraj behoort, nog steeds niet officieel overgezet naar de provincie Ninewa. De documenten die u voorlegde ter staving van uw tweede verzoek kunnen de appreciatie van het CGVS, en tevens deze van de EUAA, niet ombuigen. De foto's die u voorlegde en waarmee u wilt aantonen dat Qaraj wel degelijk tot de provincie Ninewa behoort, betreffen kopieën die weinig betrouwbaar zijn gezien ze makkelijk via allerlei knip- en plakwerk te manipuleren zijn. Dit geldt evenzeer voor de voedselkaart (met vermelding van uw afkomst), die de RvV reeds beoordeelde in het kader van uw beroepsprocedure. Ook de Wikipedia pagina van het district Makhmur maakt niet dat het CGVS zijn indeling bijstuurt. Volledigheidshalve bemerkt het CGVS dat uw persoonlijke vrees bij terugkeer geenszins geloofwaardig geacht werd. Het gegeven dat het dorp Qaraj tot de provincie Ninewa of Erbil zou behoren, verandert hier verder niets aan."

Door in hun verzoekschrift te volharden dat Qaraj tot de provincie Nineveh behoort en de andersluidende bevindingen van de commissaris-generaal, die ter staving hiervan verwijst naar landeninformatie van EUAA, zonder meer tegen te spreken, slagen de verzoekende partijen er niet in hier een ander licht op te werpen. De verwijzing naar een passage uit de COI Focus "Irak. Veiligheidssituatie" van 26 april 2023 (update), waaraan ook gerefereerd wordt in de bestreden beslissingen, met betrekking tot de (betwiste) controle over een aantal (delen van) districten die officieel behoren tot de provincie Nineveh en grenzen aan de KAR is *in casu* niet dienstig nu daarbij geen melding wordt gemaakt van het district Makhmur of het subdistrict Qaraj. Bovendien erkennen zowel de commissaris-generaal als de Raad dat de controle over de voorgehouden herkomstregio van de verzoekende partijen betwist wordt, doch neemt dit gegeven niet weg dat, blijkens de beschikbare informatie, de administratieve status van het district Makhmur nog steeds niet officieel is overgezet naar de provincie Nineveh. De Raad merkt ten andere op dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift met betrekking tot de veiligheidssituatie in respectievelijk Erbil en Nineveh verwijzen naar de "Country Guidance: Iraq" van EUAA van juni 2022, waarin Makhmur als een district van Erbil wordt beschouwd.

Verder tonen de verzoekende partijen niet aan dat, of op welke wijze, hun bewering dat hun herkomstregio tot de provincie Nineveh zou behoren afbreuk doet aan de eerdere vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan hun persoonlijke vrees bij terugkeer.

Waar de verzoekende partijen stellen dat *"de reden waarom (...) hun persoonlijke vrees bij terugkeer niet geloofwaardig werd geacht is omdat zij in het kader van hun gehoor bij DVZ niet de meeste problemen die zij hebben tegenover Hashed el Shaabi zouden hebben vermeld"* en erop wijzen dat *"zij kort dienden te zijn in hun gehoor bij DVZ"*, uiten zij in wezen kritiek op de motieven van de weigeringsbeslissingen die werden genomen in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming. Deze kritiek betreft elementen die reeds door de Raad werden beoordeeld in zijn arrest met nummer 294 861 van 29 september 2023 en kan thans niet meer op dienstige wijze worden aangevoerd in het kader van onderhavig beroep.

In zoverre de verzoekende partijen in hun verzoekschrift suggereren dat, aangezien niet kan aanvaard worden dat Qaraj tot de provincie Erbil behoort, de eerder gedane vaststellingen inzake hun identiteitsdocumenten, waarop vermeld wordt dat Qaraj tot Nineveh behoort, geen stand houden, wijst de Raad erop dat aan de bewijswaarde van de door de verzoekende partijen voorgelegde identiteitsdocumenten niet louter afbreuk wordt gedaan door de vermelding dat Qaraj tot Nineveh zou behoren, zoals door de Raad als volgt werd toegelicht in voormeld arrest met nummer 294 861 van 29 september 2023:

"Immers, waar verzoeker er in het verzoekschrift op wijst dat Qaraj een deel is van Makhmour en er dus geen tegenstrijdigheid bestaat, gaat hij eraan voorbij aan het punt dat zijn echtgenote bij confrontatie met de inconsistentie inzake haar geboorteplaats verklaard heeft dat haar geboorteplaats na het huwelijk gewijzigd is ("Uw echtgenoot heeft uw IK neergelegd en daar staat geboorteplaats qaraj, hoe komt dat dan?", "Ik ben niet in qaraj geboren, maar vlg de Iraakse burgerlijke toestand als ze gaat trouwen gaat register naar dat van de echtgenoot overgeplaatst worden", "Waarom moet uw geboorteplaats dan veranderen?", "Mijn geboorteplaats is makhmour qaraj ninewa", "Waarom staat daar qaraj als u daar niet geboren bent?", "Je blijft op het register van de ouders tot huwelijk en erna w register naar dat van de echtgenoot overgeplaatst", notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeksters echtgenote F. (hierna: notities van het persoonlijk onderhoud F.), p. 3-4). Het is niet aannemelijk, noch toont verzoeker dit met enig (begin van) bewijs aan, dat de geboorteplaats van de vrouw op de identiteitskaart wordt gewijzigd na het huwelijk. Bijgevolg blijft de vaststelling dat de identiteitskaart van verzoekers echtgenote onregelmatigheden inzake haar geboorteplaats bevat, en dus ook het vermoeden dat het een frauduleus identiteitsdocument betreft, wel degelijk overeind."

De nieuwe documenten die de verzoekende partijen voorleggen in het kader van hun huidige, tweede verzoek kunnen evenmin als nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet worden beschouwd. Dit wordt door de commissaris-generaal op goede gronden als volgt toegelicht in de eerste bestreden beslissing:

"De kiezerskaart van uw moeder, de vluchtelingenkaarten van uw ouders en de UNHCR kaart van uw ouders en broer betreffen opnieuw allen kopieën die zoals supra reeds aangehaald op weinig bewijswaarde kunnen

rekenen. Bovendien staven deze documenten geenszins uw vermeende problemen, noch een persoonlijke vrees bij terugkeer naar Irak. De foto's van het stadhuis en de rechtbank in Makhmur werden supra reeds besproken, net zoals alle documenten inzake de veiligheidssituatie en incidenten in uw regio van herkomst. De voorgelegde foto's kunnen de provinciale indeling zoals opgesteld door de EUAA en overgenomen door het CGVS niet ombuigen. De artikels en reportages inzake de algemene veiligheidssituatie tonen geenszins in concreto aan dat u een reëel risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

De verzoekende partijen weerleggen de bovenstaande motieven aangaande de door hen neergelegde nieuwe documenten niet door andermaal te verwijzen naar, en kritiek te uiten op, de reden(en) waarom in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming geen geloof is gehecht aan hun persoonlijke vrees bij terugkeer naar Irak.

Waar de verzoekende partijen erop wijzen dat zij documenten hebben bijgebracht over de veiligheidssituatie en incidenten in hun regio en suggereren dat hier geen rekening mee wordt gehouden in de beoordeling van hun persoonlijke vrees, gaan zij voorbij aan volgende pertinente motieven van de eerste bestreden beslissing:

"Waar u verwijst naar de veiligheidssituatie in Irak dient erop te worden gewezen dat het niet volstaat om algemeen te verwijzen naar de veiligheidssituatie zonder in concreto aan te tonen welk risico u hiermee persoonlijk zou lopen bij terugkeer. Het CGVS verwijst, wat betreft de huidige veiligheidssituatie in Irak en meer specifiek in Erbil, naar onderstaande informatie en argumentatie (zie infra). Alle documenten die u voorlegde en betrekking hebben op incidenten of de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst, verwijzen louter verder naar de algemene situatie, maar tonen evenmin een concrete vrees in uw hoofde aan bij terugkeer. U slaagt er met deze documenten dan ook niet in om aan te tonen dat u specifiek geraakt zou worden door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Irak."

Tot slot kan wat betreft de eventuele nood aan internationale bescherming van de verzoekende partijen omwille van de algemene veiligheidssituatie in hun voorgehouden regio van herkomst integraal worden verwezen naar de omstandige motivering in de bestreden beslissingen en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De verzoekende partijen tonen met de loutere verwijzing in hun verzoekschrift naar de informatie die over de veiligheidssituatie in Erbil kan worden gelezen in de "Country Guidance: Iraq" van EUAA van juni 2022, waarmee terdege rekening werd gehouden in voormelde motivering, niet aan dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De verwijzing naar informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Nineveh is, in het licht van de eerdere vaststelling dat het district Makhmur administratief gezien tot de provincie Erbil behoort, *in casu* niet dienstig. De verzoekende partijen laten voorts na het bewijs te leveren dat zij specifiek worden geraakt, om redenen die te maken hebben met hun persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Erbil. Er blijken verder geen elementen die erop wijzen dat er in hun hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico lopen om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Het betoog van de verzoekende partijen is niet dienstig om de pertinente motieven van de eerste en de tweede bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in hun administratief dossier en betrekking hebben op de kern van hun volgende verzoeken, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

De verzoekende partijen slagen er bijgevolg niet in om nieuwe elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komen voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3.4. De derde bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp dat heeft geleid tot de invoeging van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° in de Vreemdelingenwet wordt gesteld:

"De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan

alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-17, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

Te dezen werden de verzoekende partijen, gelet op de jonge leeftijd van hun dochter M. F. S., tijdens hun persoonlijke onderhoud op het CGVS gehoord over de redenen waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, Irak. Zij verwezen in dit verband naar de slechte veiligheidssituatie in Irak en uitten een vrees dat hun kinderen zouden worden ontvoerd. Ter staving van het verzoek om internationale bescherming in hoofde van hun dochter M. F. S. legden de verzoekende partijen geen documenten neer.

In de derde bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd:

“In dit geval blijkt uit uw administratieve dossier en uit de verklaringen die uw ouders op het Commissariaat-generaal aflegden in het kader van uw verzoek dat uw verzoek om internationale bescherming uitsluitend berust op dezelfde gronden die uw ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek van 25 maart 2022, waarvoor de weigeringsbeslissing nu definitief is. Zelf haalden ze tijdens hun tweede verzoek geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat ze voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komen. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen, , wat maakt dat hun tweede verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard (wat betreft de motiveringen in het kader van de verzoeken van uw ouders, wordt verwezen naar de beslissingen van het CGVS en het arrest van de RVV dewelke aan het administratieve dossier werden toegevoegd).

Er werd louter verwezen naar de onveilige situatie in Irak daar er nog steeds veel gevechten en ontvoeringen zijn. Er werd dan ook geen enkel feit aangehaald dat een afzonderlijk verzoek in uw hoofde rechtvaardigt.”

De verzoekende partijen brengen in hun verzoekschrift geen dienstige argumenten aan die de voorgaande motieven van de derde bestreden beslissing kunnen ontkrachten of weerleggen.

Wat betreft de eventuele nood aan internationale bescherming van M. F. S. omwille van de algemene veiligheidssituatie in haar voorgehouden regio van herkomst, kan integraal worden verwezen naar de omstandige motivering in de derde bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Noord-Irak geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad herhaalt dat de verzoekende partijen met de loutere verwijzing in hun verzoekschrift naar de informatie die over de veiligheidssituatie in Erbil kan worden gelezen in de “Country Guidance: Iraq” van EUAA van juni 2022, waarmee terdege rekening werd gehouden in voormelde motivering, niet aantonen dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De verwijzing naar informatie over de veiligheidssituatie in de provincie Nineveh is, in het licht van de eerdere vaststelling dat het district Makhmur administratief gezien tot de provincie Erbil behoort, *in casu* niet dienstig. De verzoekende partijen laten voorts na het bewijs te leveren dat hun dochter M. F. S. specifiek wordt geraakt, om redenen die te maken hebben met haar persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Erbil. Er blijken verder geen elementen die erop wijzen dat er in haar hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Gelet op het voorgaande besluit de Raad dat de verzoekende partijen in hoofde van hun dochter M. F. S. geen eigen feiten hebben aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek in haar hoofde rechtvaardigen. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van M. F. S. en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.5. Waar de verzoekende partijen vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaal houdende een niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) en houdende een niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige) te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen de verzoekende partijen echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig augustus tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

S. WILLAERT